

קומפילציה -S tcc ותוכנית הדוגמא call_id1.asm

call_id1.asm הינו קובץ האסמבלי שמתקבל מקימפול התוכנית
call_id1.c ע"י האופציות

```
tcc -S -r- call_id1.c
```

כאשר האופציה -S מנחה את הקומפילר לתרגם את התוכנית לקובץ אסמבלי
(call_id1.asm) במקום לקבצי obj ו-exe שהקומפילר בדרך כלל מיצר.
האופציה -r- מנחה את הקומפילר לא להשתמש במשתני אוגר. האופציה הזו
נבחרה בשביל להקל על הבנת התוכנית.

חלקי התוכן של call_id1.asm החשובים לנו נסקרו קודם לכן תחת
הכותרת "סכמת ניהול המשתנים של TURBO C".

האופציה -S נתמכת ברוב הקומפילרים של C. יש לו מספר שימושים
חשובים. תוכניתן אסמבלי שיש לו משימה מורכבת יכול בהחלט להסתייע
בידיעת איך הקומפילר ממש אותו. בנוסף, תוכניתן בשפה C המפתח תוכנה
שבו הוא מכיר את שפת האסמבלי יכול ע"י עיון בקובץ האסמבלי הנוצר לאתר
בעיות הכרוכות בקימפול שונה מהצפוי של תוכנית המקור. זה יכול להוביל
לאיתור שגיעות הנובעות מפרשנות שונה מהצפוי של הקוד ע"י הקומפילר או
איתור סיבות לאיטיות של קוד איטי מהצפוי בקובץ ה-exe. אפשר אפילו
"לשפר" את ה-exe הנוצר ע"י הכנסת שינויים בקובץ ה-asm והכללותו
בקימפול במקום קובץ המקור ב-C.

call_id1.asm

tcc -S -r- call_id1.c

```
ifndef ??version
?debug macro
endm
$comm macro name,dist,size,count
comm dist name:BYTE:count*size
endm
else
$comm macro name,dist,size,count
comm dist name[size]:BYTE:count
endm
endif
?debug S "call_id1.c"
?debug C E9857A13270A63616C6C5F6964312E63
?debug C E90018521815433A5C54435C494E434C5544455C737464696F2E68
?debug C E90018521815433A5C54435C494E434C5544455C5F646566732E68
?debug C E90018521815433A5C54435C494E434C5544455C5F6E756C6C2E68
_TEXT segment byte public 'CODE'
_TEXT ends
DGROUP group _DATA,_BSS
assume cs:_TEXT,ds:DGROUP
_DATA segment word public 'DATA'
d@ label byte
d@w label word
_DATA ends
_BSS segment word public 'BSS'
b@ label byte
b@w label word
_BSS ends
_TEXT segment byte public 'CODE'
;
; void main()
;
assume cs:_TEXT
_main proc near
push bp
mov bp,sp
sub sp,10
;
; {
; int Num, Denom, Q, Rem, No_Zero_Divide;
;
; printf("\nEnter Numerator, Denominator\n");
;
mov ax,offset DGROUP:s@
push ax
call near ptr _printf
pop cx
```

```

;
;         scanf("%d %d",&Num, &Denom);
;
    lea     ax,word ptr [bp-4]
    push    ax
    lea     ax,word ptr [bp-2]
    push    ax
    mov     ax,offset DGROUP:s@+31
    push    ax
    call    near ptr _scanf
    add     sp,6
;
;         No_Zero_Divide = idiv_mod(Num,Denom,&Q,&Rem);
;
    lea     ax,word ptr [bp-8]
    push    ax
    lea     ax,word ptr [bp-6]
    push    ax
    push    word ptr [bp-4]
    push    word ptr [bp-2]
    call    near ptr _idiv_mod
    add     sp,8
    mov     word ptr [bp-10],ax
;
;         if (No_Zero_Divide)
;
    cmp     word ptr [bp-10],0
    je      short @1@86
;
;         printf("\n %d div %d = %d, mod(%d,%d) = %d\n",
;
;                               Num, Denom, Q, Num, Denom, Rem);
;
    push    word ptr [bp-8]
    push    word ptr [bp-4]
    push    word ptr [bp-2]
    push    word ptr [bp-6]
    push    word ptr [bp-4]
    push    word ptr [bp-2]
    mov     ax,offset DGROUP:s@+37
    push    ax
    call    near ptr _printf
    add     sp,14
    jmp     short @1@114

```

```

@1@86:
;
;
;           else
;           printf("\nError: Zero Divide.\n");
;
mov     ax,offset DGROUP:s@+72
push    ax
call    near ptr _printf
pop     cx

@1@114:
;
;           } /* main */
;
mov     sp,bp
pop     bp
ret
_main   endp
?debug  C E9
_TEXT   ends
_DATA   segment word public 'DATA'
s@      label    byte
db      'Enter Numerator, Denominator'
db      10
db      ':'
db      0
db      '%d %d'
db      0
db      10
db      ' %d div %d = %d, mod(%d,%d) = %d'
db      10
db      0
db      10
db      'Error: Zero Divide.'
db      10
db      0
_DATA   ends
_TEXT   segment byte public 'CODE'
_TEXT   ends
public  _main
extrn   _idiv_mod:near
extrn   _scanf:near
extrn   _printf:near
_s@     equ      s@
end

```

רקורסיה ותוכנית הדוגמא fibo4.asm

fibo4.asm הינו קובץ האסמבלי שמתקבל מקימפול התוכנית fibo4.c ע"י האופציות

```
tcc -S -r- fibo4.c
```

כאשר האופציה -S מנחה את הקומפילר לתרגם את התוכנית לקובץ אסמבלי (fibo4.asm) במקום לקבצי obj ו-exe שהקומפילר בדרך כלל מיצר. האופציה -r- מנחה את הקומפילר לא להשתמש במשתני אוגר. האופציה הזו נבחרה בשביל להקל על הבנת התוכנית.

תפקידה של הדוגמא למחיש את מימוש מושג הרקורסיה ברמת הקומפילציה.

החשיבות של הנושא הזה בפרק זה הוא להמחיש שכאשר ממשים משתנים / פרמטרים וכתובות חזרה דרך המחסנית כפי ש-Turbo C ורוב הקומפילרים של C עושים, מימוש קוד רקורסיבי הוא אופציה המתקבלת בחינם או שהצורך של התחשבות נוספת במימוש קוד רקורסיבי מינימלי ביותר. אם נעדיין במימוש של הקוד שנפרש על מנת לממש את הקריאה

fibo(n-2)

המימוש שלו באסמבלי יהיה

```
mov ax,word ptr [bp+4]
sub ax,2
push ax
call near ptr _fibo
```

לפיכך הקריאה הרקורסיבית אינה שונה במאומה מקריאה לפונקציה חיצונית. יש הבדל לוגי בכך שההסתעפות היא לראשות הפונקציה עצמה ולא לכתובת שמחוץ לרוטינה אבל זה לא בא לידי ביטוי בטקסט של הקוד שנוצר. לשון אחר: מתכנת שהיה צריך לממש את הרקורסיה ידנית באסמבלי לא צריך לדעת יותר מהמוסכמות הרגילות של מימוש פונקציות ב-C.

העובדה שמימוש רקורסיה מתקבלת כתוספת חינוך למוסכמות מימוש פונקציות ב-C לא היה, כנראה, הסיבה העיקרית להגדרת בצורתן מבוססת המחשנית. סביר להניח שהמניע העיקרי היה לקבל אפקט זהה (או כמעט זהה, תלוי בהשקפה) של הרצת קוד במקביל במימוש מושג התהליכים, נושא מתקדם שלא נכנס לו כאן. למעשה מושג "מחשנית מערכת" הקיימת בכל הארכיטקטורות של מחשבים מודרניים הומצאה על מנת לקבל את האפקט הזה, הנקרא Re-entrancy. אנחנו נומר שהסיבה שהאפקט מתקבל היא מאותה סיבה שהמוסכמות משרתות גם מימוש תהליכים.

הסיבה שמוסכמות הללו תומכות ברקורסיה (או ב-Re-entrancy באופן כללי) היא בכך שהם ממשות את מנגנוני המשתנים, הפרמטרים ושימור כתובות הסתעפות עתידיות בתוך שטחי זיכרון דינמיים שמשתחררים בסדר של "אחרון נכנס ראשון יוצא".

על מנת לממש קריאה רקורסבית צריך לממש רובד חדש של פרמטרים ומשתנים לוקליים תוך שימור הערכים הקודמים והסתעפות לראשית הרוטינה תוך שימור כתובת החזרה. על מנת לממש חזרה מרקוסיה צריך לחזור חזרה לפקודה שמעבר לקריאה הרקורסיבית האחרונה (או מעבר לקריאה המקורית) ולשחרר את רובד המשתנים הלוקליים והפרמטרים האחרון תוך שחזור הקודם לו. את כל אלה המוסכמות עושות ממילא מעצמם.

```
/* fibo4.c - implement Fibonacci numbers - naive recursion */

#include <stdio.h>

unsigned long int fibo(unsigned int n)
{
    unsigned long int x, y, z;

    if ( n <= 2 )
        return 1L;
    else
        x = fibo(n-1);
        y = fibo(n-2);
        z = x + y;
        return z;
}

void main()
{
    unsigned int n;
    printf("Enter an integer:\n");
    scanf("%d",&n);

    printf("Fibonacci(%u) = %lu\n", n, fibo(n));
}
```

```
E:\>fibo4.exe
Enter an integer:
10
Fibonacci(10) = 55

E:\>
```

```

_TEXT    segment byte public 'CODE'
_TEXT    ends
DGROUP   group    _DATA, _BSS
          assume   cs:_TEXT, ds:DGROUP
_DATA    segment word public 'DATA'
d@        label    byte
d@w       label    word
_DATA    ends
_BSS     segment word public 'BSS'
b@        label    byte
b@w       label    word
_BSS     ends
_TEXT    segment byte public 'CODE'

```

fib04.asm

fcc -S -r- fib4.asm

```

;
; unsigned long int fibo(unsigned int n)
;
          assume   cs:_TEXT
_fibo     proc      near
          push     bp
          mov      bp, sp
          sub      sp, 12
;
; {
;   unsigned long int x, y, z;
;
;   if ( n <= 2 )
;
          cmp      word ptr [bp+4], 2
          ja       short @1@142
;
;       return 1L;
;
          xor      dx, dx
          mov      ax, 1
@1@86:    jmp      short @1@198
          jmp      short @1@170
@1@142:
;
;   else
;       x = fibo(n-1);
;
          mov      ax, word ptr [bp+4]
          dec      ax
          push     ax
          call     near ptr _fibo
          pop      cx
          mov      word ptr [bp-2], dx
          mov      word ptr [bp-4], ax
@1@170:
;
;       y = fibo(n-2);
;
          mov      ax, word ptr [bp+4]
          sub      ax, 2
          push     ax
          call     near ptr _fibo
          pop      cx
          mov      word ptr [bp-6], dx
          mov      word ptr [bp-8], ax

```



```

;
;      z = x + y;
;
      mov     ax,word ptr [bp-2]
      mov     dx,word ptr [bp-4]
      add     dx,word ptr [bp-8]
      adc     ax,word ptr [bp-6]
      mov     word ptr [bp-10],ax
      mov     word ptr [bp-12],dx
;
;      return z;
;
      mov     dx,word ptr [bp-10]
      mov     ax,word ptr [bp-12]
      jmp     short @1@86
@1@198:
;
;      }
;
      mov     sp,bp
      pop     bp
      ret
_fibo      endp
;
;      void main()
;
_main      assume    cs:_TEXT
      proc      near
      push     bp
      mov     bp,sp
      sub     sp,2
;
;      {
;      unsigned int n;
;      printf("Enter an integer:\n");
;
      mov     ax,offset DGROUP:s@
      push     ax
      call     near ptr _printf
      pop     cx
;
;      scanf("%d",&n);
;
      lea     ax,word ptr [bp-2]
      push     ax
      mov     ax,offset DGROUP:s@+19
      push     ax
      call     near ptr _scanf
      pop     cx
      pop     cx

```

```

;
;
;     printf("Fibonacci(%u) = %lu\n", n, fibo(n));
;
    push    word ptr [bp-2]
    call    near ptr _fibo
    pop     cx
    push    dx
    push    ax
    push    word ptr [bp-2]
    mov     ax,offset DGROUP:s@+22
    push    ax
    call    near ptr _printf
    add     sp,8
;
;
;     }
;
    mov     sp,bp
    pop     bp
    ret
_main      endp
?debug    C E9
_TEXT     ends
_DATA     segment word public 'DATA'
s@        label    byte
db        'Enter an integer:'
db        10
db        0
db        '%d'
db        0
db        'Fibonacci(%u) = %lu'
db        10
db        0
_DATA     ends
_TEXT     segment byte public 'CODE'
_TEXT     ends
public    _main
public    _fibo
extrn     _scanf:near
extrn     _printf:near
_s@       equ      s@
end

```

גירסאות מיוחדות של הפקודה CALL

השימושים בפקודה CALL שראינו עד עכשיו היו מהסוג של CALL לנקודה בזיכרון הנמצא בסגמנט קוד - יותר נכון label המצביע על פקודה. בגירסה הזו אוגר ה-IP או זוג האוגרים CS ו-IP משנים את ערכם להצביע על הנקודה הזו (תוך שימור כתובת החזרה במחסנית). זו אכן הגירסה הנפוצה ביותר של הפקודה CALL. אבל ישנם גירסאות נוספות.

ב-8086 היה קיים גירסה של CALL עם אוגר 16 ביט. המשמעות שלו היא להציב את ערך האוגר לתוך IP. לדוגמא, הפקודה

CALL BX

היתה גורמת לשימור IP והצבת הערך של האוגר BX לתוך IP, מעין השמה $IP = BX$.

שימוש בפקודה CALL להסתעפות עקיפה - מימוש פוינטר לפונקציה

אחד הגירסאות של הפקודה CALL היא הסתעפות עקיפה דרך משתנה בזיכרון. במקרה הזה האופרנד של הפקודה CALL הוא לא כתובת של פקודה אלא כתובת של משתנה. במקרה הזה, הכתובת בזיכרון איננו מגדיר את הערך החדש של CS:IP אלא היכן נמצא הערך החדש בזה. לסוג הזה של פקודת CALL יש גירסת NEAR וגירסת FAR. לדוגמא, נניח ששטח ה-DATA של תוכנית מכילה את ההגדרות הבאות:

```
f_ptr1 DW 100h
f_ptr2 DD 20003000h
```

אזי הפקודה

CALL f_ptr1

יגרום להסתעפות מסוג NEAR כאשר מלבד שימור הערך הנוכחי של IP, IP יקבל את הערך 100h. לעומת זאת, הפקודה

CALL f_ptr2

יגרום להסתעפות מסוג FAR כאשר מלבד שימור הערכים הנוכחיים של IP ושל CS, CS יקבל את הערך 2000h ו-IP יקבל את הערך 3000h.

אפשר גם פקודות מהצורה הבאה:

```
CALL WORD PTR [BP+6]  
CALL DWORD PTR [BX-4]
```

הסוג הזה של פקודות CALL משמש למימוש המושג ב-C הנקרא פונקציה.

אגב, במחשבים רבים יש גם גירסאות עקיפות לפקודה המקבילה MOV. אין גירסה כזו במחשב הזה, אבל יש פקודות הסתעפות עקיפות.

386 ואילך.

בנוסף לפקודות המצוינות לעיל יש ב-386 גירסות נוספות של הפקודה CALL התומכות בהיסטים 32 ביט.

קימות פקודות ההסוג

```
CALL ECX
```

שהמשמעות שלה היא שימור EIP והצבת הערך של ECX לתוך EIP.

כמו כן ישנם פקודות הסתעפות עקיפה NEAR 32 ביט (שינוי EIP בלבד) וכן הסתעפיות עקיפות 48 ביט. משתנים כאילו נקראים Full Pointer או FWORD. להגדרת משתנים בשטח המידע משתמשים בהנחיה DF או DP. לפיכך ניתן לראות ב-386 פקודות כמו

```
f_ptr1 DF 605040302010h
```

.....

```
CALL f_ptr1
```

יגרום לשמירת CS ו-EIP והצבת

CS = 6050h ו-EIP = 40302010h.

```
/* pf.c - Use pointer to function */
```

```
int sqr(int x)
{
    return x*x;
} /* sqr */
```

```
int neg(int x)
{
    return -x;
} /* neg */
```

```
void main()
{
    int x,y, z;

    int (*fp)(int);

    x = 5;

    fp = sqr;

    y = (*fp)(x);

    fp = neg;

    z = (*fp)(x);

    printf("\nx = %d, y = %d, z = %d\n", x, y, z);

} /* main */
```

E:\>pf

x = 5, y = 25, z = -5

E:\>